

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/43/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5622010023
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:5622010023.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C. D., trvale bytom E. XXX, F. C. D., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava, pre pokračovací obzvlášť závažný trestný čin zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a), písm. e) Tr. zákona, o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 08. augusta 2023 v Trenčíne prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 07. septembra 2022 pod sp. zn. 2Nt/2/2022 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odseku 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš uznesením zo dňa 07. septembra 2022 pod sp. zn. 2Nt/2/2022 podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania v trestnej veci, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. júna 2016 pod sp. zn. 3T/11/2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. augusta 2016 pod sp. zn. 3To/80/2016 právoplatne uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného trestného činu zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 odsek 1 písm. c), písm. d), odsek 2 písm. a), písm. e) Tr. zákona na skutkovom základe, že

1/

dňa 30. 7. 2014 v čase o 13.20 hod. na parkovisku pri Moteli Ranč v Ružomberku - Černovej v osobnom motorovom vozidle zn. VW Passat Variant, ev. č. C. XXX G. predal osobám H. I., nar. XX. X. XXXX, bytom D. J. X, G., a B. G., nar. X. X. XXXX, bytom C. J. XX, G., obaja štátni občania Maďarskej republiky, plastové priehľadné vrečko s obsahom bielej kryštalickej látky a plastové vrečko s bielou kryštalickou látkou, obalené čiernou izolačnou páskou, ktoré sa obe nachádzali v škatuľke od cigariet zn. D., pričom skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Lupči bolo zistené, že v prvom vrečku označenom ako vec č. 1 sa nachádzala vzorka prášku bielej farby o hmotnosti 1,446 gramu, kde skúmaním bolo zistené, že sa jedná o látku metamfetamínhydrochlorid s koncentráciou bázy metamfetamínu 75,8 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 27 dávkam obvykle jednorazovej dávky a v druhom vrečku označenom ako vec č. 2 sa nachádzala vzorka prášku bielej farby o hmotnosti 59,528 gramu, kde skúmaním bolo zistené, že sa jedná o látku metamfetamínhydrochlorid s koncentráciou bázy metamfetamínu 76,6 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 1140 dávkam obvykle jednorazovej dávky a túto drogu predal vyššie uvedeným osobám za sumu 3.000,- Eur,

2/

dňa 15. 8. 2014 v čase o 12.25 hod. na parkovisku pri Moteli Ranč v Ružomberku - Černovej v osobnom motorovom vozidle zn. G. XXX E., ev. č. C. XXX K. predal osobám H. I., nar. XX. X. XXXX, bytom D. J. X, G., a B. G., nar. X. X. XXXX, bytom C. J. XX, G., balíček o priemere cca 5 cm a dĺžky cca 6 cm, ktorý sa nachádzal vo vrecku od papierových vreckoviek, pričom skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že sa vo vrecku označenom ako vec č. 1 nachádzala vzorka prášku bielej farby o hmotnosti 59,35 gramu, kde skúmaním bolo zistené, že sa jedná o látku metamfetamín s koncentráciou bázy metamfetamínu 75 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 1148 dávkam obvykle jednorazovej dávky a túto drogu predal vyššie uvedeným osobám za sumu 2.700,- Eur,

3/

dňa 17. 9. 2014 v čase o 16.15 hod. v Liptovskom Mikuláši na parkovisku pred budovou č. XXXX na Ulici G. pri Aquaparku Tatralandia v osobnom motorovom vozidle zn. Volvo S 50, ev. č. C. XXX (H), v úmysle predať odovzdal túto psychotropnú látku vyššie uvedeným osobám v troch plastových priehľadných vreckách nachádzajúcich sa v čiernej plátennej ponožke, pričom skúmaním Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ v Slovenskej Ľupči bolo zistené, že v prvom vrecku označenom ako vec č. 2 sa nachádzala hrubo kryštalická látka bielej farby o hmotnosti 99,64 gramu, kde skúmaním bolo zistené, že sa jedná o hydrochloridmetamfetamínu s koncentráciou bázy metamfetamínu 72,8 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 1813 dávkam obvykle jednorazovej dávky, v druhom vrecku označenom ako vec č. 3 sa nachádzala hrubo kryštalická látka bielej farby o hmotnosti 99,61 gramu, kde skúmaním bolo zistené, že sa jedná o látku metamfetamínhydrochlorid s koncentráciou bázy metamfetamínu 72,4 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 1803 dávkam obvykle jednorazovej dávky a v treťom vrecku označenom ako vec č. 4 sa nachádzala hrubo kryštalická látka bielej farby o hmotnosti 39,81 gramu, kde skúmaním bolo zistené, že sa jedná o látku metamfetamínhydrochlorid s koncentráciou bázy metamfetamínu 72,6 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 723 dávkam obvykle jednorazovej dávky, avšak zo strany A. B. nedošlo k prevzatiu finančnej hotovosti za ponúknutú drogu z dôvodu jeho zadržania,

4/

doteraz nezisteným spôsobom si neoprávnene zaobstaral z doposiaľ nezisteného zdroja v presne nezistený čas, najneskôr dňa 17. 9. 2014 a v rodinnom dome č. XXX L. C. D. - E. prechovával 98,54 gramu zmesi látok amfetamínu a kofeínu s obsahom amfetamínu 21,3 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 1050 dávkam obvykle jednorazovej dávky, ďalej prechovával 90,57 gramu látky metamfetamín s koncentráciou bázy metamfetamínu 79,4 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 1798 dávkam obvykle jednorazovej dávky, 4,40 gramu sušiny pochádzajúcej z rastliny rodu Cannabis (konopa) s obsahom aktívnej zložky stanovenej na 3,3 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 9 dávkam obvykle jednorazovej dávky, 8,17 gramu sušiny pochádzajúcej z rastliny rodu Cannabis (konopa) obsahom aktívnej zložky stanovenej na 7,6 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 21 dávkam obvykle jednorazovej dávky, 0,80 gramu sušiny pochádzajúcej z rastliny rodu Cannabis (konopa) s obsahom aktívnej zložky stanovenej na 6,4 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 2 dávkam obvykle jednorazovej dávky a 2,21 gramu sušiny pochádzajúcej z rastliny rodu Cannabis (konopa) s obsahom aktívnej zložky stanovenej na 3,5 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 4 dávkam obvykle jednorazovej dávky; pričom metamfetamín a amfetamín je uvedený v II. skupine psychotropných látok v zozname omamných a psychotropných látok, ktorý je prílohou zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a suchý extrakt rastlín rodu Cannabis (konopa) je uvedený v I. skupine omamných látok v Zozname omamných a psychotropných látok, ktorý tvorí prílohu zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov; podľa Národnej kriminálnej agentúry Prezídia PZ hodnota celkovo zaistenej psychotropnej látky metamfetamín v množstve 449,954 gramov je najmenej 13.671,14 eura, hodnota zaistenej psychotropnej látky amfetamín v množstve 98,54 gramov je najmenej 2.956,20 eura a hodnota celkovo zaistenej omamnej látky marihuany v množstve 15,58 gramov predstavuje najmenej 93,48 eura; a A. B. sa týchto skutkov dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu v Ružomberku č. k. 1T/83/12-2747 zo dňa 28. 5. 2014 právoplatne odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorý mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu s probačným dohľadom v trvaní tri roky do 28. 5. 2017 a uložením obmedzenia spočívajúcom v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových

látok, ako aj uložením povinnosti strpieť nad sebou kontrolu probačného a mediačného úradníka a hlásiť sa u neho raz za mesiac počas skúšobnej doby.

a odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Bol mu tiež uložený ochranný dohľad vo výmere 1 rok, v rámci ktorého mu súd uložil povinnosť po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dvakrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka okresného súdu v mieste svojho pobytu.

Svoje rozhodnutie okresný súd odôvodnil v podstate tým, že nezistil dôvody pre povolenie obnovy konania v zmysle § 394 odsek 5 Tr. poriadku tak, ako sa toho domáhal odsúdený, pretože sudcovia odvolacieho Krajského súdu v Žiline – predseda senátu M. M. N. a ďalší dvaja členovia senátu, sudca M. D. O. a sudkyňa M. D. J., ktorí rozhodovali o opravnom prostriedku – odvolaní odsúdeného v konaní vedenom pod sp. zn. 3To/80/2016 preukázateľne, v súvislosti s ich rozhodovaním v uvedenom odvolacom konaní nespáchali žiaden trestný čin porušením svojich povinností sudcu, pretože neexistuje žiaden právoplatný rozsudok príslušného súdu, ktorý by čo i len jedného z členov odvolacieho senátu uznal v tomto smere za vinného zo spáchania trestnej činnosti tak, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia. Okresný súd súčasne nezistil ani dôvody pre povolenie obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Tr. poriadku (čím odsúdený ani svoj návrh fakticky neodôvodňoval), pretože nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli sami osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného.

Proti tomuto uzneseniu, ihneď po jeho vyhlásení, t. j. v zákonnej lehote troch pracovných dní, podal sťažnosť odsúdený, ktorý ju odôvodnil prostredníctvom zvolenej obhajkyne doslovne nasledovným :

„2. Napadnutým uznesením súd prvého stupňa (ďalej len súd) zamietol návrh na povolenie obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom OS Liptovský Mikuláš sp.zn. 3T 11/2015 z 10.6.2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp.zn.3To/80/2016 z 31.8.2016 v podstate z dôvodu, že som nepreukázal, že členovia odvolacieho senátu rozhodujúceho o odvolaní proti rozsudku, proti rozhodnutiu ktorého smeruje návrh na povolenie obnovy konania, spáchali trestnú činnosť a zdôraznil, že ani neboli právoplatne odsúdení za mnou uvedené porušenie povinností. Súd upriamil pozornosť na to, že sudca M. A. A., ktorý bol síce odsúdený rozsudkom ŠTS v Pezinku pre korupciu, nebol členom odvolacieho senátu v odvolacom konaní sp.zn.3To/80/2016, korupčnej trestnej činnosti sa mal ale dopustiť vo vzťahu k prvému rozhodnutiu odvolacieho súdu zo dňa 19.11.2015, ktorým bol zrušený rozsudok súdu I. stupňa v trestnom konaní sp.zn.3T/11/2015. Ak som tvrdil o korupčnej trestnej činnosti členov odvolacieho senátu pri rozhodovaní o odvolaní dňa 31.8.2016, moje tvrdenie bolo založené len na domnienkach, ktoré nemajú oporu v žiadnom dôkaze. Dôvodil som návrh na obnovu konania nezákonnosťou dôkazov, ale súd sa v konaní o povolenie obnovy konania nezaobrá hodnotením už vykonaných dôkazov v pôvodnom konaní. Žiadnu novú skutočnosť, nový dôkaz som súdu nepredložil, preto môj návrh na povolenie obnovy konania podľa názoru súdu nebol dôvodný.

3. Napadnuté uznesenie je po stránke vecnej i právnej nesprávne, a teda nezákonné. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k vecne nesprávnym skutkovým zisteniam. Vytýkam súdu prvého stupňa, že výklad použitej právnej normy urobil v inom, než v zákonom ustanovenom a právnom myslení, bez bližších, nerozpoznateľných kritérií. Súd sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom nevyrovnal so všetkými skutkovými právnymi skutočnosťami, ktoré sú nevyhnuté pre rozhodnutie vo veci. Súd pri rozhodovaní môjho prípadu mal uprednostniť materiálne poňatie právneho štátu, ktoré spočíva okrem iného na interpretácii právnych predpisov z hľadiska ich účelu a zmyslu, bez prílišného formalizmu. Súd prijal riešenie, ktoré nie je akceptovateľné z hľadiska všeobecne ponímanej spravodlivosti.

4. Orgán verejnej moci pri svojom rozhodovaní nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne, môže, dokonca sa musí od doslovného znenia právneho textu odchýliť v prípade, ak to vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavou súladného výkladu zákonov a obdobných všeobecne záväzných právnych predpisov. Vytýkam súdu, že pri interpretácii zákonných ustanovení upravujúcich postup pri povolení obnovy konania 394 ods.5 Trestného poriadku zvolil príliš formalistický postup, ktorý viedol k zjavnej nespravodlivosti.

5. Rozsudkom OS Liptovský Mikuláš sp.zn.3T/11/2015-391 zo dňa 24.7.2015 ma súd uznal vinný z pokračovacieho trestného činu (obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 písm.c),d), ods.2 písm.a), e) Tr.zák., na tom skutkovom základe, že som

- dňa 30.7.2014 v čase o 12.30 hod na parkovisku pri Moteli Ranč v Ružomberku-Černej predal osobám (agentom) A.H. a T.B. občanom Maďarskej republiky látku metaferntamínhydrochlorid a ďalšie, čo zodpovedalo najmenej 1140 dávkam obvykle jednorazovej dávky a túto drogu som predal agentom za sumu 3 000,-€,

- dňa 15.8.2014 v čase o 12.25 hod. na parkovisku pri Moteli Ranč v Ružomberku Černej predal osobám (agentom) A.H a T.B., občanom Maďarskej republiky látku, čo zodpovedá najmenej 1148 dávkam obvykle jednorazovej dávky a túto drogu som predal osobám (agentom) za sumu 2 700,-€,

- dňa 17.9.2014 v čase o 16.15 v Liptovskom Mikuláši na parkovisku pred budovou č. XXXX na ulici G. som v úmysle predať, odovzdal túto psychotropnú látku osobám (agentom), čo zodpovedalo najmenej 723 dávkam obvykle jednorazovej dávky, avšak z mojej strany nedošlo k prevzatiu finančnej hotovosti za ponúknutú drogu z dôvodu môjho zadržania, doteraz nezisteným spôsobom som si neoprávnene zaobstaral z nezisteného zdroja a v rodinnom dome č.XXX L. C. D. prechovával omamné a psychotropné látky metamfetamín v hodnote 13 671,14 €, omamné psychotropné látky amfetamín v hodnote 2 956,20 € a omamnú látku marihuanu v hodnote 93,48 €, a týchto skutkov som sa dopustil napriek tomu, že som bol rozsudkom OS v Ružomberku sp.zn. 1T/83/12 z 28.5.2014 právoplatne odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods.2 písm. a), e) Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere tri roky.

6. O odvolaní proti vyššie uvedenému rozsudku, ktoré som podal prostredníctvom môjho obhajcu, rozhodoval odvolací senát Krajského súdu v Žiline. Uznesením krajského súdu v Žiline z 19.11.2015 sp.zn.3To/144/2015-443 v zložení odvolacieho senátu - predseda senátu Juraj Krúpa a sudcovia JUDr. Vladimír Sučík a JUDr. Milan Repáň, bol napadnutý rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš podľa § 321 ods. 1 písm.b) Tr. por. zrušený a celá vec bola vrátená okresnému súdu. Na moju námietku o tom, že som bol k trestnej činnosti vyprovokovaný tzv. nedovolenou policajnou provokáciou, odvolací senát uložil v uznesení okresnému súdu po zrušení jeho rozsudku vypočuť svedka D. D., ktorý by mal bližšie objasniť priebeh komunikácie s obžalovaným a aj moje tvrdenie o policajnej provokácii.

Dôkaz: uznesenie KS u Žiline sp.zn. 3To/144/2015 z 19.11.2014

7. Okresný súd v Liptovskom Mikuláši v zmysle pokynu predsedu odvolacieho senátu v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Žiline sp.zn.3To/144/2015 z 19.11.2015 predvolala na hlavné pojednávanie svedka D. D., ktorý mal objasniť nielen priebeh komunikácie s obžalovaným, ale vyjadriť sa aj k môjmu tvrdeniu, že som bol k trestnej činnosti vyprovokovaný. Svedok D. D. na hlavnom pojednávaní okresného súdu po poučení o právach svedka, odmietol k otázkam nastoleným v zrušujúcom uznesení sa vyjadriť v podstate tak, že odmietol vôbec v procesnom postavení svedka vypovedať.

8. Okresný súd Liptovský Mikuláš rozhodol následne dňa 10.6.2016 tak, že ma uznal vinným zo spáchania pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods.1 Tr. zák. a odsúdil ma na trest odňatia slobody 12 rokov. Po vyhlásení rozsudku som zahlásil odvolanie, pretože po stránke skutkovej i právnej bol rozsudok nezákonný, k trestnej činnosti došlo v príčinnej súvislosti s provokáciou agentov, ktorí trestnú činnosť iniciovali, rozširovali jej obsah, ustanovenie agentov bolo bezdôvodné, sedemročný monitoring polície mojej osoby nezistil žiadnu skutočnosť, že sa dopúšťam trestnej činnosti.

9. Opätovne o odvolaní rozhodoval odvolací senát Krajského súdu v Žiline v zložení predsedu senátu JUDr. Juraj Krúpa, JUDr. Milan Repáň a JUDr. Mária Urbanová. Uznesením zo dňa 31.8.2016 sp.zn.3To/80/2016 bolo moje odvolanie proti odsudzujúcemu rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn 3T/11/2015 uznesením odvolacieho senátu zamietnuté.

10. Neskôr som sa z médií dozvedel o korupčnej činnosti sudcov Krajského súdu v Žiline, vrátane môjho vyššie opísaného súdeného prípadu. Z uznesenia Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp.zn. 13T/2/2021 z 22.3.2021 vyplynulo, že vykonaným dokazovaním na verejnom zasadnutí bol bývalý žilinský sudca M. A. A. obvinený z pokračovacieho zločinu prijímania úplatku, dostal trojročný podmienený trest so skúšobnou dobou päť rokov. Obvinený M. A. A. priznal vinu a svoje protiprávne

konanie oľutoval. Výška prijatých úplatkov v deviatich skutkoch, z ktorých bol M. A. A. obvinený, dosiahla v rokoch 2014 až 2018 celkovú sumu viac než 100 000,-€. Obvinený priznal, že o tie sa delil, takže priamo jemu išlo okolo 40 000,-€ do vrecka. V uznesení z 22.3.2021 je pod bodom 6 uvedený skutok týkajúci sa trestnej veci vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš s opisom tak, že „ako sudca Krajského súdu v Žiline, po tom, ako bol oslovený P. Q. B., aby v rámci odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Žiline pod sp.zn.3To/144/2015 z 24.7.2015, ktorým bol obžalovaný A. B. uznaný vinným a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, oslovil v danej veci predsedu senátu s tým, či sa dá v uvedenej veci pomôcť a následne, v presne nezistenom čase, po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline, uznesením č.k. 3To/144/2015-443 z 19.11.2015, ktorým bol predmetný rozsudok okresného súdu zrušený a vec bola vrátená okresnému súde, aby ju v potrebnom rozsahu opäť prerokoval a rozhodol, na bližšie nezistenom mieste v Žiline, prevzal od P. Q. B. finančnú hotovosť vo výške 10 000,00€, ktorú následne odovzdal predsedovi senátu krajského súdu /pozn. predseda senátu v tom čase bol JUDr. Juraj Krúpa/

11. V čase, keď M. A. A. mal vybavovať v môj prospech zrušenie odsudzujúceho rozsudku okresného súdu, ja som bol vo väzbe, nemal som o tejto udalosti vedomosti, aká bola dohoda M. A. A. a predsedu senátu, o tom nič neviem. Keďže sa obvinený M. A. A. priznal, predpokladám pod ťarchou dôkazov, ktorými boli od roku 2015 alebo aj skôr od roku 2014 legálne odposluchy, obvinený nemal dôvod klamať, ak chcel uzavrieť dohodu o vine a treste, vypovedal pravdivo. Predpokladám, že tak, ako v každom prípade uvedenom v bode skutku pod 1-9, si časť finančných prostriedkov aj v mojom prípade, ponechal pre seba.

12. Pochopil som aj jednu vec, ktorá sa mi dostala v súvislosti s medializovanou kauzou korupcie na žilinských súdoch, že som dopadol zle, ani nie tak, že „nedohodli na odmene“, ale rozhodovanie odvolacieho senátu o mojom druhom odvolaní dňa 31.8.2016 bolo pod nátlakom orgánov činných v trestnom konaní. Vychádzam z toho, už v čase rozhodovania odvolacieho senátu dňa 31.8.2016 zhromažďoval orgán činný v trestnom konaní zákonným spôsobom dôkazy na rozsiahlu korupčnú činnosť sudcov Krajského súdu v Žiline. Zloženie odvolacieho senátu JUDr. Juraj Krúpa a JUDr. Mária Urbanová som si dal do súvislosti korupčnou činnosťou M. A. A. v mojom prípade, ktorá je opísaná v rozsudku ŠTS sp.zn. 3T/2/2021. V rámci akcie Plevel boli obvinené aj sudkyne D. J. a R. N., ktoré od februára 2015 do augusta 2019 mali za peňažné úplatky rozhodovať trestné veci na Krajskom súde v Žiline v prospech trestne stíhaných osôb.

13. V rámci tohto konania som navrhol vykonanie dôkazu a to výpoveď predsedu odvolacieho senátu JUDr. Juraja Krúpu na hlavnom pojednávaní v prípade obv. sudcu M. A. A. ako aj výpoveďou v prípravnom konaní. Tento dôkaz nebol vykonaný z objektívnych dôvodov, pretože JUDr. Juraj Krúpa zomrel.

14. Zo zákonného ustanovenia § 394 ods.5 TP však nevyplýva jednoznačne, že sudca musí byť za trestný čin, v dôsledku ktorého došlo k rozhodnutiu v neprospech prípadne v prospech obvineného, aj právoplatne odsúdený. Zmyslu a účelu právneho inštitútu povolenia obnovy konania, ktorou je náprava chýb a ľudských omylov, najmä v prípade, kedy zlyhávajú orgány súdnej moci, podľahnú korupcii, opomenú splniť povinnosť vyplývajúcu z právomoci verejného činiteľa rozhodnúť nestranné nezávisle dodržať právo na spravodlivý proces, zodpovedá taký prístup orgánu verejnej moci, že aj keď nebude existovať právoplatný odsudzujúci rozsudok, ktorý uzná sudcu za vinného zo spáchania trestného činu, a napriek tomu bude daný dôvod obnovy konania.

(Porovnaj úvahy o povolení obnovy konania v civilnom konaní Civilný sporový poriadok, Komentár, Praha, C.H.Beck, 2016 str. 1328, autorov Števíček, M.Ficová, S.Baricová).

15. To, že sudca zomrel, ktorý sa ale preukázateľne sa dopustil korupčnej činnosti, trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa, porušil svoju povinnosť ako sudca rozhodnúť nestranné, samozrejme, že nemohol byť odsúdený, to všetko nemôže byť mne na ujmu, opačný výklad by bol príliš formalistický, poškodil by moje právo na spravodlivý proces. To, či predseda odvolacieho senátu pri rozhodovaní dňa 31.8.2016 o mojom druhom odvolaní proti rozsudku sa dopustil trestného činu zneužívania právomoci verejného činiteľa alebo marenia úlohy verejným činiteľom, rozdiel je iba v zavinení, môžem dokázať iba s poukazom na okolnosti za ktorých rozhodoval a ako rozhodoval. Stačí ak poukážem na odôvodnenia jeho rozhodnutia, ktoré nemá náležitosti riadneho odôvodnenia rozhodnutia, nedostal som odpoveď na skutkové a právne argumenty, ignoroval ich, jednoducho si len osvojil si

odôvodnenie napadnutého rozsudku, rozhodol formálne, svojvoľne s určitým zámerom, ako som uviedol „nedohodli sa, sledovali len svoje záujmy.“

16. Predsa odvolací senát si musel všimnúť, že k použitiu oboch agentov bol vydaný súhlas sudcu Okresného súdu Žilina, ktorý bol súdom miestne nepríslušným, čím všetky ďalšie nadväzujúce dôkazy boli zadovážené nezákonným spôsobom. Príkaz na použitie agentov cudzích štátnych príslušníkov bol vydaný v čase, keď nebol daný súhlas Prezidenta Policajného zboru SR, k pôsobeniu agentov príslušníkov cudzieho štátu na území SR. Agenti len hľadali záujmovú osobu, ktorá by nadviazala styk so mnou, pretože vôbec tu nebol vôbec dôkaz o tom, že sa chystám alebo pácham trestnú činnosť. Postačovalo odtajniť prílohy č. 1-11 vyšetrovacieho spisu, a odvolací senát by zistil, že nebol dôvod na ustanovenie agentov, nikdy som sa nenakupoval falošné bankovky, nemenil som ich v Poľsku, nekupoval som autá v Maďarsku, bol som v pracovnom pomere, denne som chodil do práce, staral som sa o chorú matku, dôsledným prerokovaním môjho odvolania, by odvolací senát dospel k záveru, že v skutočnosti to bola nedovolená policajná provokácia namierená proti mne, zámerná, aktívna, podnecovaná, iniciovala páchanie trestnej činnosti, aj čo sa týka v počte skutkov (3x). Akúkoľvek policajnú provokáciu je potrebné odmietnuť, pretože porušuje základné práva, slobody a verejný záujem nemôže odôvodniť použitie dôkazov získaných touto provokáciou. Odvolací senát prejednával môj prípad pod tlakom orgánu činného v trestnom konaní, a to už v súvislosti s vyšetrovaním korupčnej činnosti sudcov. Ak už v prvom prípade prerokovania môjho odvolania sa odvolací senát správal preukázateľne korupčne, porušoval svoje povinnosti nestranného sudcu, v druhom prípade už nemal rozhodovať. A ak rozhodoval, vykonával svoju právomoc spôsobom odporujúcim zákonu, konať nestranne.

17. Vykonávať právomoc spôsobom odporujúcim zákonu znamená porušovať alebo obchádzať zákony alebo právne predpisy vydané na jeho podklade. Nesplniť povinnosť vyplývajúcu z jeho právomoci znamená opomenutie splniť takú povinnosť, ktorá je uložená verejnému činiteľovi zákonom alebo iným právnym predpisom alebo povinnosť vyplývajúca z jeho pracovnej alebo funkčnej náplne.

18. Súd mi vytkol, že sa zaoberám zákonnosťou dôkazov, ktoré boli vykonané v pôvodnom konaní a podkladom pre rozhodnutie súdu, a jemu neprináleží hodnotiť ich zákonnosť, či hodnotiť vecnú správnosť záverov súdov v pôvodnom konaní. To pochopil súd nesprávne, ja som v dôkaznej núdzi a len na procesnom postupe a formálnom svojvoľnom rozhodovaní odvolacieho senátu o mojom odvolaní, môže ustáliť, že odvolací senát rozhodoval pod tlakom, bez záujmu s cieľom ma poškodiť, odsúdiť bez ohľadu na nezákonné dôkazy, na čo najdlhší trest odňatia slobody.

Dôkaz: uznesenie odvolacieho senátu z 31.8.2016

19. Podľa § 394 ods.5 Trestného poriadku, Podmienky obnovy konania, obnova konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch (právoplatným rozsudkom) sa povolí, aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

20. Obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorého účelom je odstrániť nedostatky v skutkových zisteniach právoplatných rozhodnutí, pokiaľ vyjdú najavo nové skutočnosti a dôkazy o to viac ak táto nová skutočnosť je korupcia a s ňou spojené pochybné vzťahy, obeťou ktorých je nakoniec odsúdený. Obnova konania teda predstavuje nepochybne významný inštitút trestného práva, ktorý odôvodňuje zrušenie právoplatného rozhodnutia a možnosť prerokovať vec nanovo a opätovne rozhodnúť v záujme práva na spravodlivý proces odsúdeného ako jeho základné právo priznané mu Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd v čl.6.

21. Na základe vyššie uvedeného som toho názoru, že som splnil podmienky pre povolenie obnovy konania, a preto navrhujem odvolaciemu súdu vydanie tohto

U z n e s e n i a

I. Mení napadnuté uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 2Nt/2/2022 zo 7.9.2022 tak, že obnova trestného konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 3T/11/2015 proti obvinenému A. B., nar.XX.XX.XXXX, bytom E. XXX, t.č. vo výkone trestu, s a p o v o l u j e.

II. Zrušuje sa rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.zn. 3T/11/2015 zo dňa 10. júna 2016 a uznesenie Krajského súdu Žilina sp.zn. 3To/80/2016, vo výroku o vine a celý výrok o treste obvineného a ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.“

Prokurátor Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš sa do konania neverejného zasadnutia Krajského súdu v Trenčíne k písomne odôvodnenej sťažnosti odsúdeného písomne vyjadril doslovne nasledovným :

„Vo veci návrhu odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom E. XXX, C. D., t. č. Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Mierové námestie 1, Ilava, zastúpeného JUDr. Tatianou Vorobelovou, advokátkou, Bajzova 2, Košice na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej pre spáchanie pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), e) Trestného zákona, v ktorej bol rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 06. 2016, sp. zn. 3T/11/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina zo dňa 31.08. 2016, sp. zn. 3To/80/2016 uznaný vinným, Vám v zmysle Vašej písomnej požiadavky zo dňa 29. 11. 2022, sp. zn. 2Nt/2/2022 oznamujem, že ako s podaním sťažnosti smerujúcej proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 07.09.2022, sp. zn. 2Nt/2/2022, tak s jej dôvodmi konkretizovanými odsúdeným zvolenou obhajkyňou A. B. sa nestotožňujem. Úvodom si dovoľujem odkázať na obsah záverečného prednesu prokurátora zachytený v zápisnici o verejnom zasadnutí zo dňa 07.09.2022, sp. zn. 2Nt/2/2022, ako aj dôvody konkretizované sťažnosťou napádaným uznesením Okresného súdu Liptovský Mikuláš, s ktorými sa bezvýhradne stotožňujem. Čo sa týka samotných sťažnostných dôvodov konkretizovaných v mene odsúdeného ním zvolenou obhajkyňou, tieto považujem za účelové a relevantné zákonné ustanovenia úmyselne a vedome vykladané výlučne v prospech odsúdeného, čo je na jednej strane síce pochopiteľné, na strane druhej však podľa názoru prokurátora právne irelevantné pre meritórne súdne rozhodnutie. Odsúdený opakovane bližšiu pozornosť v sťažnostných dôvodoch venuje vyhodnocovaniu a komentovaniu dôkazov realizovaných v pôvodnom trestnom konaní. Hodnotenie dokazovania v pôvodnej trestnej veci pritom nie je predmetom konania a rozhodovania v konaní o návrhu na povolenie obnovy konania. Hodnotiť dôkazy navyše prislúcha výlučne vecne a miestne príslušnému súdu Slovenskej republiky a nie stranám trestného konania. Prokurátor preto nebude zaujímať bližšie stanovisko k otázke rozsahu a zákonnosti dokazovania realizovaného v pôvodnej trestnej veci odsúdeného. S odkazom na obsah znenia § 394 ods. 5 Trestného poriadku je zrejmé, že bez ohľadu na voľbu druhu a charakteru výkladu zákonnej normy zákonodarca pre úspech návrhu na povolenie obnovy konania popri iných možnostiach dosiahnutia pozitívneho výsledku v tomto smere vyžaduje existenciu právoplatného rozsudku, ktorým by sa v danom prípade zistilo, že sudca v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin. Vyžadovanie naplnenia zákonnej požiadavky preto podľa názoru prokurátora nemôže mať povahu príliš formalistického prístupu vedúcu k zjavnej nespravodlivosti. Práve naopak, evidentné nerešpektovanie požiadaviek zákonodarcu súdom by mohlo mať za následok prinajmenšom vyvodzovanie disciplinárnej, ak nie aj trestnoprávnej zodpovednosti na strane súdu. Ďalej si prokurátor dovoľuje poukázať na existenciu prezumpcie neviny v trestnom práve s tým, že mu nie je známe, na čom inom je možné a dôvodné založiť návrh na povolenie obnovy konania v intenciách § 394 ods. 5 Trestného poriadku. Úvahy odsúdeným zvolenej obhajkyne, ako nepochybne pôvodkyne právneho rámca dôvodov ním podaného riadneho opravného prostriedku odkazujúce na právne úvahy obsiahnuté v komentári k Civilnému sporovému poriadku nie sú v danej veci na mieste. Ich použitie totiž objektívne bráni prezumpcia neviny tým, že v trestnom práve nie je možné ani uvažovať, nieto ešte hovoriť o trestnom čine konkrétnej osoby, v danom prípade sudcu, ak tento pre skutok vykazujúci znaky trestného činu nebol právoplatne uznaný vinným. V súvislosti s pôvodnou trestnou vecou odsúdeného pritom nebolo zistené, že by čo i len jeden člen senátu odvolacieho Krajského súdu Žilina bol právoplatným rozsudkom uznaný vinným za trestný čin. Priam absurdne ďalej vo veci vyznieva zistenie, že nadriadený Krajský súd Žilina o v poradí prvom odvolaní odsúdeného v pôvodnej trestnej veci rozhodol fakticky v jeho prospech pod dojmom prijatého úplatku, ako aj domnienka v tejto súvislosti vzápätí formulovaná odsúdeným, že rovnaké podozrenie potom existuje aj v súvislosti s v poradí druhým odvolaním, kde odvolacie konanie už nedopadlo podľa predstáv A. B.. Práve tu sa potom natíska otázka, ako by bol býval odvolací súd o v poradí prvom odvolaní rozhodol v prípade, že by nedošlo k prijatiu úplatku členom, či členmi jeho senátu? Vo svetle všetkých ostatných relevantných zistení a s odkazom na obsah príslušných zákonných ustanovení tiež podľa názoru prokurátora nemôže byť v prospech odsúdeného vykladaná skutočnosť, že predseda odvolacieho senátu rozhodujúceho o v poradí druhom odvolaní A. B. medzičasom zomrel. Či sa JUDr. Juraj Krúpa dopustil v súvislosti s

trestnou vecou odsúdeného korupčného správania sa alebo nie, nie je na posúdení ako odsúdeného, tak ním zvolenej obhajkyne, a to už tobôž nie v podobe prezentovania, že sa takéhoto konania mal dopustiť preukázateľne. Tvrdenia odsúdeného v tomto smere nepochybne spochybňuje už samotný fakt konkretizovaný vyššie a spočívajúci v zistení, že o v poradí druhom odvolaní A. B. už nebolo rozhodnuté spôsobom vyznievajúcim v prospech odsúdeného. Prokurátor má dôvod domnievať sa, že odsúdený sa v ním konštatovanej dôkaznej núde nenachádza preto, že podľa neho korumpovateľný predseda odvolacieho senátu medzičasom zomrel a preto nemohol byť v súvislosti s jeho korupčným správaním sa ani obvinený, nieto ešte právoplatne odsúdený, ani preto, že konajúci súd sa nad rámec právnej teórie i aplikačnej praxe odmietol opätovne zaoberať rozsahom a zákonnosťou dokazovania realizovaného v pôvodnej trestnej veci A. B., ale preto, že dôkazy odôvodňujúce povolenie obnovy konania v prospech odsúdeného v predmetnej trestnej veci neexistujú a ani nikdy neexistovali.

Na základe vyššie uvádzaného, v spojení so znením § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku si preto dovoľujem nadriadenému sťažnostnému súdu navrhnúť, aby sťažnosť A. B. smerujúcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 07. 09. 2022, sp. zn. 2Nt/2/2022, ktorým zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania v jeho prospech v trestnej veci pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. a), e) Trestného zákona, vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 10. 06. 2016, sp. zn. 3T/11/2015, v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina zo dňa 31. 08. 2016, sp. zn. 3To/80/2016, ktorým bol uznaný vinným z jeho spáchania, ako nedôvodnú zamietol.“

Krajský súd v Trenčíne, na podklade podanej sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 08. marca 2023 po tom, čo Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 28. februára 2023 pod sp. zn. 5Ndt/4/2023 delegoval trestnú vec odsúdeného z pôvodne nadriadeného Krajského súdu v Žiline (sp. zn. 3Tos/17/2023) podľa § 23 odsek 1 Tr. poriadku na Krajský súd v Trenčíne, na neverejnom zasadnutí dňa 08. augusta 2023 preskúmal podľa § 192 odseku 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce napadnutému uzneseniu a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného, hoci je prípustná, podaná oprávnenou osobou, včas i na správnom mieste, nie je však dôvodnou.

Z ustanovenia § 394 odseku 1 Tr. poriadku totiž vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy nie je však možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine.

Za "nové skutočnosti skôr neznáme" v zmysle § 394 odsek 1 až 3 Tr. poriadku treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Podľa § 394 odsek 5 Tr. poriadku obnovu konania, ktoré sa skončilo niektorým zo spôsobov uvedených v predchádzajúcich odsekoch, sa povolí aj vtedy, ak sa právoplatným rozsudkom zistí, že policajt alebo prokurátor, sudca alebo prísediaci v pôvodnom konaní porušením povinnosti spáchal trestný čin.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 odseku 1 a odseku 5 Tr. poriadku mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Napokon ani odsúdený sa povolenia obnovy konania z uvedených dôvodov nedomáhal. Podstatou takéhoto jeho návrhu bol dôvod pre povolenie obnovy konania, ktorý má vyplývať z ustanovenia § 394 odsek 5 Tr. poriadku, a ktorý má spočívať v podstate na tej skutočnosti, že predseda odvolacieho senátu JUDr. Juraj Krúpa podľa názoru odsúdeného sa v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou sudcu dopustil trestnej činnosti, čo podľa názoru odsúdeného preukazuje odsudzujúci rozsudok Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 22. marca 2021, sp. zn. 13T/2/2021, ktorým bol bývalý krajský sudca M. A. A. uznaný za vinného zo spáchania pokračovacieho trestného činu zločinu prijímania úplatku. Okresný súd však v napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo uviedol dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh odsúdeného za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval. V posudzovanom prípade je z obsahu spisu dostatočne zrejmé nielen to, že odsúdený sa návrhom na obnovu konania v konečnom dôsledku domáhal prehodnotenia správnosti právoplatného odsudzujúceho rozsudku vo výrokoch o vine a treste napriek tomu, že v konaní o povolenie obnovy zákon takúto možnosť súdu nedáva, ale aj to, že niektoré argumenty, okolnosti a dôkazy, o ktoré podporne opieral svoj návrh, boli známe nielen orgánom prípravného konania, ale aj okresnému súdu už v pôvodnom konaní, a že ide z časti o opakovanie námietok voči postupu orgánov činných v trestnom konaní ako i okresného súdu, čo bolo riešené v rámci konania na súdoch oboch stupňov, ktoré vo veci konali. Pokiaľ odsúdený argumentoval nielen pred okresným súdom, ale i v sťažnostných námietkach, že právoplatný odsudzujúci rozsudok bývalého sudcu odvolacieho Krajského súdu v Žiline M. A. A. pre korupciu je skutočne takým právoplatným rozsudkom, ktorý nepochybne preukazuje spáchanie trestného činu čo i len jedného z troch sudcov pôvodného odvolacieho Krajského súdu v Žiline (JUDr. Juraj Krúpa, JUDr. Milan Repáň a JUDr. Mária Urbanová), ide o subjektívny výklad odsúdeného prostredníctvom svojej obhajkyne, ktorý nie je možné akceptovať. Zo skutkovej časti (skutok pod bodom 6) už citovaného rozsudku Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, ktorým bol bývalý sudca odvolacieho Krajského súdu v Žiline M. A. A. uznaný za vinného zo spáchania korupčnej trestnej činnosti sa síce týka osoby sudcu JUDr. Juraja Krúpu a odvolacieho konania odsúdeného, v ktorom konal podľa názoru odsúdeného protiprávne sudca JUDr. Juraj Krúpa v prospech odsúdeného, ale ako správne postrehol a zvýraznil okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia, ide o prvé odvolacie konanie odsúdeného v jeho pôvodnej trestnej veci Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši, sp. zn. 3T/11/2015, ktorým bol pôvodný prvý prvostupňový rozsudok Krajským súdom v Žiline uznesením zo dňa 19. novembra 2015 pod sp. zn. 3To/144/2015 zrušený a vec vrátená prvostupňovému okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol. Krajský súd považuje za podstatné ale uviesť, že právny výklad odsúdeného prostredníctvom jeho zvolenej obhajkyne vo vzťahu k ustanoveniu § 394 odsek 5 Tr. poriadku i napriek ním uvádzanými argumentmi v sťažnostných námietkach, podporovaný tiež ním uvedeným komentárom Civilného sporového poriadku, nie je spôsobilý pre jeho akceptáciu. Z vyššie citovaného ustanovenia § 394 odsek 5 Tr. poriadku totiž celkom jednoznačne a nepochybne vyplýva, že porušenie povinnosti sudcu, ktoré musia evidentne a nepochybne napíňať spáchanie trestného činu, musí preukazovať jedine právoplatný rozsudok. Tak zo sémantického (jazykového), ale aj logického výkladu musí ísť o právoplatný rozsudok, ktorým bola uznaná vina sudcu, v súvislosti s jeho rozhodovaciu činnosťou v konkrétnom prípade. Uvedené ustanovenie nemôže pripúšťať žiaden extenzívnejší výklad tak, ako sa o to pokúšal odsúdený prostredníctvom svojej zvolenej obhajkyne. Stabilita a nezmeniteľnosť súdnych rozhodnutí je a vždy musí byť garantovaná platným právnym poriadkom a vo vzťahu ktorým rozhodnutiam sa odsúdený domáha povolenia obnovy konania možno ich prelomiť iba výnimočne a výlučne zo zákonných dôvodov. Odsudzujúci rozsudok bývalého sudcu odvolacieho Krajského súdu v Žiline M. A. A., ktorý odsúdený považuje za dostatočný relevantný skutkový dôvod pre povolenie obnovy konania, hoci je právoplatným, s určitosťou nie je dostatočným podkladom pre povolenie obnovy konania v posudzovanom prípade a nekorešponduje s právoplatným rozsudkom tak, ako to vyplýva z citovaného ustanovenia § 394 odsek 5 Tr. poriadku. Jednak bývalý sudca M. A. A. nebol zákonným sudcom v odvolacom konaní odsúdeného a jednak iba jeho odsúdenie za spáchanie trestnej činnosti v žiadnom prípade, ani pokiaľ ide o predmetný jeden skutok, ktorý sa týka osoby predsedu odvolacieho senátu JUDr. Juraja Krúpu v trestnej veci odsúdeného nepreukazuje, že sa predseda senátu odvolacieho krajského súdu JUDr. Juraj Krúpa preukázateľne a nepochybne dopustil trestnej činnosti v súvislosti so svojou rozhodovacou činnosťou v predmetnom odvolacom konaní odsúdeného. Z citovaného ustanovenia jednoznačne vyplýva, že pre naplnenie tohto dôvodu pre povolenie obnovy

konania nestačí iba podozrenie zo spáchania trestnej činnosti, ktoré odsudzujúci predmetný rozsudok bývalého sudcu odvolacieho Krajského súdu v Žiline M. A. A. nanajvýš predstavuje.

V opačnom prípade by totiž došlo k flagrantnému porušeniu ústavne garantovanej prezumpcie neviny u predsedu senátu odvolacieho súdu JUDr. Juraja Krúpu, čo by bolo rovnako v príkrom rozpore aj s takouto garanciou, ktorá vyplýva z Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná, a čo by bolo absolútne neakceptovateľné.

Keďže okresný súd postupoval v posudzovanom prípade procesne správne, aj vo vzťahu k odmietnutiu vykonania niektorých listinných dôkazov, ktoré navrhol vykonať odsúdený, napadnuté uznesenie je vecne správne a zákonné, v dostatočnej a akceptovateľnej miere okresný súd kvalifikovane a presvedčivo vysvetlil dôvody svojho procesného postupu a meritórneho rozhodnutia, ktoré nemá navyše ani charakter arbitrárnosti, krajský súd vzhľadom na skutočnosť, že rozhodnutie prvostupňového s druhostupňového súdu tvoria jednotu, v podrobnostiach ďalej už odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

Krajský súd, keďže sa so závermi okresného súdu v celom rozsahu stotožnil, nepovažoval sťažnosť odsúdeného za dôvodnú a preto ju podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.